

Comentariul poeziei lui Vasile Alecsandri Mezul iernei - partea a doua

Ca in mitologia populara, gerul si iarna sunt personificate (Gerul, Iarna). In strofa finala a pastelului "Viscolul", apare pregnant oroarea lui Alecsandri de a intarzia in fata naturii sublime si salbatice:

"Fericit acel ce noaptea ratacit in viscolire

Sta, aude-n camp latrare si zareste cu uimire

O casuta dragalasa cu ferestrele lucind

Unde dulcea ospetie il intampina zambind"

Desi nu-i place iarna, fiindca e "mult cumplita", Alecsandri a consacrat cele mai multe poezii anotimpului hibernal. (Iarna, Gerul, Viscolul, Sania, La gura sobei, Bradul, Sfarsitul iernei).

"Frigurosul" Alecsandri extrage din prapadul iernii si sublimeaza impresia de suprema infragezire a aerului tare, a albului orbitor si a "clinetului de zurgalai" (T. Vianu).

Una dintre "micile capodopere", inspirate de anotimpul hibernal, este poezia "Mezul iernei".

Reproducem integral poezia, incercand sa demonstram ca avem de-a face cu un pastel exemplar.

"In paduri trasnesc stejarii! E un ger amar, cumplit!

Stelele par inghetate, cerul pare otelit,

Iar zapada cristalina pe campii stralucitoare

Pare-un lan de diamanturi ce scaitie sub picioare.

Fumuri albe se ridica in vazduhul scanteios.

Ca inaltele coloane unui templu maiestos,

Si pe ele se asaza bolta cerului senina

Unde luna isi aprinde farul tainic de lumina.

O! tablou mare, fantastic!... Mii de stele argintii

In nemarginitul templu ard ca vecinice faclii.

Muntii sunt a lui altare, codrii organe sonoare

Unde crivatul patrunde scotand note-ngrozitoare.

Totul e in neclintire, fara viata, fara glas;

Nici un zbor in atmosfera, pe zapada nici un pas;

Dar ce vad?... in raza lunii o fantasma se arata...

E un lup ce se alunga dupa prada-i spaimantata!"

Cu usurinta, se poate stabili tema pastelului: tabloul unei nopti de iarna. Sentimentul autorului, vizavi de peisajul hibernal inventat - este de admiratie in fata maretiei naturii, iar senzatia este de nemiscare a naturii, de imobilitate a peisajului.

Expresia uimirii admirative a privitorului este exclamatia; "O! tablou mare, fantastic!..."

Caracterul descriptiv al poeziei il dau imaginile vizuale: zapada cristalina, campii stralucitoare, lan de diamanturi, fumuri albe, vazduhul scanteios, coloana inalte, borta senina, farul tainic de lumina, stele argintii, vecinice faclii etc. S-ar putea afirma ca in pastelurile consacrate iernii, realitatea este

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

alba. Albul este luat ca tonalitate a iernii.